

# ARHIEPISCOPIA DUNĂRII DE JOS

## PROTOIERIA GALAȚI

### PAROHIA "SF. MC. DUMITRU"

**"Veniți la Biserică, veniți la Liturghie! Nu lipsiți Trupul lui Hristos de unul din mădulele Sale, nu Îl lipsiți de ceva care Îi aparține Lui. Absența ta este o lipsa din Trupul Lui!" (Sf. Ignatie Teoforul)**

**DUMINICA A VII-A DUPĂ RUSALII – 04.07.2010**

**+ Sf. Mare Muceniță Eufimia; Sf. Olga, împărăteasa Rusiei; Cuv. Leon din Mandra**

#### EVANGHELIA DUPĂ MATEI 9, 27-35

*Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David. După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe. Iar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.*



**PUTEREA LUI DUMNEZEU.** Doi orbi au strigat către Iisus: "Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David". Iisus i-a întrebat: "Credeți că pot să fac Eu aceasta?" Ei i-au răspuns: "Da, Doamne". Atunci El le-a atins ochii, vindecându-i de orbire. "Credeți că pot să fac Eu aceasta?" Poate El? El care a spus: "Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer și pe pământ!" Poate El? El care a spus: "Ți se pare că nu pot să rog pe Tatăl Meu și să-Mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?" Poate El? El care a proclamat: "Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi"? El care a creat universul din nimic; El care a pus puterea în atom; El care l-a vindecat pe cel bolnav și l-a înviat pe cel mort? El care i-a spus lui Iov: "Unde erai tu, când am întemeiat pământul?" Oamenii încearcă în ziua de astăzi să se salveze prin tot felul de puteri: puterea albă, puterea neagră, puterea apei, puterea aerului, puterea florilor și puterea politică. Toate aceste puteri au eșuat, și numai una rămâne: Puterea lui Dumnezeu. "Hristos", spune Sf. Pavel, "puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu". A-L cunoaște pe Dumnezeu în Hristos nu este doar o descoperire intelectuală. Este și aceasta, dar este mult mai mult. Este o experiență de putere, nu ceva ce realizăm noi, ci ceva ce Dumnezeu pune în noi. Întrebați-i pe cei doisprezece pescari de oameni cum au putut să se elibereze de slăbiciunile lor și să meargă să schimbe lumea; și vă vor răspunde: "Nu noi – ci Hristos!" "Credeți că pot să fac Eu...?" Da, Doamne! Întrebați orice împătimit recuperat cu a putut să se elibereze de teribila lui patimă, și vă va spune: "Nu eu, ci Hristos în mine! Fără puterea Sa aș fi în continuare înrobii" "Credeți că pot să fac Eu...?" Da, Doamne!

**APROPIE-TE DE DUMNEZEU!** Atunci când viața mea este un eșec, Hristos nu vine la mine să îmi spună: "Trebuie să încerci din nou! Trebuie să încerci mai mult decât ai încercat înainte". Nu este nicio veste bună în aceasta; nu ar face decât să mă conducă la disperare. El vine însă la mine și îmi spune: "Apropie-te de Dumnezeu, și El va face pentru tine! Apropie-te de Mine, și puterea Mea va fi a ta". "Credeți că pot să fac Eu...?" Da, Doamne! Un tată și-a pierdut singurul copil într-un accident tragic. Întreaga lui lume s-a prăbușit. A spus mai apoi: "Trei căi erau deschise în fața mea: disperarea, băutura sau Hristos. L-am ales pe Hristos, și de aici a venit puterea". Da, Doamne! Să vedem mărturia unui alt creștin: "Întotdeauna am știut că Iisus este necesar, dar nu am știut până acum că El este de ajuns". El este de ajuns. Doar El poate! Puterea lui Hristos este disponibilă pentru cei care cred în El, care își încredințează viețile lor sfărâmate, goale, plinătății harului Său. Hristos nu le-a spus apostolilor Săi: "Mergeți în lume și să aveți noroc". El a spus: "Mergeți... - Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului." În această relație personală, vitală cu Hristos cel viu găsim puterea de a învinge. Problema cu mulți dintre noi este aceea că nu așteptăm sau anticipăm puterea care vine de la Hristos. Nu credem cu adevărat în ea, și căutăm alte puteri care invariabil ne dezamăgesc. Și noi, să venim astăzi la Hristos cu slăbiciunile noastre, cu păcatele, problemele și orbirea noastră. Ca și ei putem spune: "Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David". El ne va întreba: "Credeți că pot să fac Eu aceasta?" Dacă răspunsul vostru va fi: "Da, Doamne!", El ne va umple cu o putere interioară care va fi mai mult decât ceea ce ne-am imaginat noi vreodată. Nu există nimic în viață asemenea experienței de a primi revărsarea prezenței și puterii Sale. Să ascultăm experiența personală a Sf. Pavel: "Dumnezeul meu să împlinească toată lipsa voastră după bogăția Sa, cu slavă, întru Hristos Isus" (Filipeni 4,19). "Credeți că pot să fac Eu...?" Da, Doamne! (Pr. Anthony Coniaris)

## CUM SĂ FII FERICIT...?!

Uitându-mă împrejur la cărțile care se vând pe standuri mi-am dat seama că foarte multe dintre ele sunt axate pe comercializarea succesului. Cititorii au de ales între variate modalități de succes, fiecare promițând că este calea cea mai simplă și mai rapidă de a obține rezultatul scontat. Succesul ia aspectul câștigului financiar, al obținerii de relații cu sexul opus, al promovării imaginii personale, precum și alte numeroase căi ce în final promit fericirea. Nu o dată fiecare dintre noi am intrat în acest maraton al obținerii succesului și implicit, a fericirii.

În urmă cu câteva zile, citind un studiu în care se prezentau caracteristicile persoanelor de succes, am început să meditez mai mult asupra acestui subiect. Studiile asupra persoanelor care lucrează în condiții extrem de stresante arată că acestea au un numitor comun, tipul de personalitate puternică. "Caracteristicile acestui tip de personalitate sunt: implicarea, opusă înstrăinării, curiozitatea în privința vieții și interesul în experimentarea unor situații noi. Aceste persoane înțeleg că tot ceea ce fac are valoare și sens. Personalitățile puternice știu că pot controla fără a domina cele ce se întâmplă. Știu că au puterea să schimbe în bine evenimentele din viața de zi cu zi. Obstacolele sunt percepute ca încercări și nu ca și amenințări. Acești oameni se așteaptă la schimbări, de orice fel ar fi ele, și le văd ca fiind ceva normal", spunea autorul articolului.

Vă întrebați de ce v-am prezentat cele de mai sus? Pentru că rar mi-a fost dat să citesc o descriere mai potrivită a creștinului practicant, persoana care Îl poartă pe Hristos în suflet. Desigur, formule de succes se vând și se vor vinde încă pentru mulți ani. Dar iată că ultimele cercetări pretinzând că aduc NOUL ne vând de fapt o învățătură veche de peste două mii de ani. Sau poate că Dumnezeu descoperă și celor ce nu cred decât prin rațiune și rezultate palpabile că învățătura Lui e veșnică și mereu valabilă, putând fi descoperită și prin știință, dar și cu sufletul.

Caracteristicile enumerate mai sus încep cu implicarea ce se opune înstrăinării. Creștinismul se bazează pe conceptul de comunitate și comuniune, de implicare a persoanei în Biserică. La Cincizecime, prin pogorârea Sfântului Duh asupra comunității aflată în rugăciune, a fost întemeiată Biserica. Nu a fost o iluminare individuală, în sens izolat, ci o îndumnezeire a comunității prin care fiecare persoană a primit capacități de a transcende limitele individualismului. Adesea aud întrebarea: De ce trebuie să merg la biserică și nu pot să mă rog singur în casa mea? Răspunsul este: pentru că Hristos a vrut să fim împreună: unde sunt doi adunați în numele Meu acolo sunt și Eu, zice Hristos în Evanghelie.

Dumnezeu dorește să fim fericiți și știe că omul este astfel alcătuit încât să nu găsească fericirea în izolare, ca un singur individ, făcând abstracție de lumea în care trăiește. Societatea zilelor noastre predispune la izolare și căutarea comunității devine un act voluntar. Trecute sunt vremurile când era de ajuns să ieși din casă și deja erai întâmpinat de fețe cunoscute și oameni care te salutau sau interacționau cu tine. Omul de azi e « preocupat » și « prea-ocupat » și nu mai găsește timp pentru a schimba două vorbe cu oamenii pe care îi întâlnește. De aceea, dorința de comunicare și de comuniune rămâne adesea neîmplinită. A merge la biserică înseamnă a face efortul de a te depăși pe tine ca individ, de a încerca să vezi în ceilalți oameni pe Hristos, Care ne cheamă să fim împreună. Fascinația pentru nou se regăsește în om, de la mic la mare. Aceasta fascinație sau curiozitate e un factor determinant al fericirii, spun autorii studiului amintit. Cu gândul la darul vieții primit de la Dumnezeu, cum am putea oare să nu fim fascinați de fiecare moment al vieții? Dacă trăim cu recunoștință pentru acest mare dar, atunci știm să apreciem scurgerea timpului ca fiind o trecere în calea spre Dumnezeu. Cu nădejdea în viața veșnică oferită de Hristos, fiecare aspect al vieții își are rostul în mântuirea noastră. Nimic nu ni se mai pare întâmplător. Avem același sentiment ca și cum ne-am afla într-un labirint cu o hartă exactă în mână. Desigur că vom găsi cu ușurință calea spre ieșire. Tot astfel în viață Hristos ne-a lăsat "harta" cu drumul pe care să-l urmăm, ne rămâne doar să dorim să o folosim.

Hristos ne-a lăsat posibilitatea să alegem calea spre El și încrederea că ne va sta aproape în toate zilele vieții noastre, dacă îi facem loc în inima noastră. Avându-L pe El, avem puterea să controlăm fără a domina cursul evenimentelor. În rugăciune ne punem în fața lui Dumnezeu dorința noastră, dar ne lăsăm în voia Lui. Știm că rugăciunea ne va fi ascultată și că rezultatul va fi spre binele nostru, pentru că de la Dumnezeu vine tot binele. Orice s-ar întâmpla, va fi spre mântuirea noastră, atunci când ne rugăm. Durerile vieții sunt pentru creștini încercări care odată trecute îi fac mai puternici. Încercările nu sunt amenințări care să înspăimânte pentru că Dumnezeu e aproape. În El este alinarea în dureri și necazuri, la El ne întoarcem ca și la un tată de câte ori ne simțim slăbiți și neputincioși. Creștinul vede schimbarea ca fiind ceva normal, fie că această schimbare implică evenimente de viață: căsătorie, naștere de copii, neînțelegeri între soți, boală, moarte; sau evenimente profesionale: schimbarea serviciului, schimbarea locuinței sau emigrarea. Toate aceste evenimente sunt cotate ca factori de stres care produc tulburări de ordin psihic, dacă persoana ce le trăiește nu are resursele necesare pentru a le contrabalansa. Dar cine oare poate spune că este pregătit în fața acestor factori de stres? Niciun om nu are cunoștințe depline, însă înțelegerea ce rezultă din cunoașterea și trăirea Evangheliei ne este de mare folos. Doriți soluția succesului și a fericirii? Trăiți cu Hristos în suflet! Fiți creștini! Cu adevărat!

### PROGRAMUL LITURGIC: 12 - 18 IULIE 2010

**Vineri, 16 iulie 2010 – orele 17:00 – Taina Sf. Maslu; Taina Sf. Botez;**

**Sâmbătă, 17 iulie 2010 – orele 07:00 – Sfânta Liturghie; orele 08:30 – Parastas de obște; orele 17:00 – Vecernia;**

**Duminică, 18 iulie 2010 – orele 07:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie.**